

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **OCEAN STRATEGIES s. r. o. (dříve Pilsen Interactive s. r. o.)**, Na Roudné 443/18, Plzeň, zastoupený JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Plzeňský kraj**, Hálkova 2790/14, Plzeň, o žalobě vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 86/2013, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 28. 7. 2014, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 9. 2014, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 30 A 86/2013.

V odůvodnění svého návrhu uvedl, že krajský soud v předmětné věci od února roku 2014, kdy navrhovatel přeposlal vyjádření žalovaného (navrhovatel bylo doručeno dne 14. 2. 2014), neprovedl žádné úkony směřující k rozhodnutí ve věci samé a v řízení dochází ke značným průtahům. Podanou žalobou se totiž navrhovatel bránil proti nezákonnému zásahu žalovaného, přičemž podle § 56 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) soudy projednávají a rozhodují žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu přednostně. Podle navrhovatele nelze za přednostní projednávání věci považovat takový postup, kdy soudu trvá více než osm měsíců, než o věci meritorně rozhodne. Navrhovatel i žalovaný přitom souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání. Soud tak porušuje § 56 odst. 3 s. ř. s., jehož smyslem je vyjmout vymezená řízení z režimu standardní délky řízení, aby mohly být projednávány privilegovaně před ostatními řízeními. Bylo porušeno navrhovatelovo právo na spravedlivý proces. Vzhledem k uvedenému se navrhl, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu k vydání rozhodnutí ve věci.

K návrhu se vyjádřil předseda senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout. Uvedl, že se jednalo o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, který navrhovatel spatřoval v postupu správce daně při odstraňování pochybnosti podle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve vztahu k podaným daňovým příznáním k dani z přidané hodnoty za zdaňovací

období březen, květen, červenec a srpen roku 2013. V průběhu řízení bylo zjištěno, že žalovaný (správce daně) postup k odstranění pochybností daně z přidané hodnoty ukončil ve vztahu ke zdaňovacímu období březen, duben (pozn. NSS: správně se jednalo o květen) a červenec roku 2013 vydáním platebního výměru. Z informativního sdělení žalovaného ze dne 21. 8. 2014 soud zjistil, že dne 31. 7. 2014 byl navrhovatel vydán platební výměr na daň z přidané hodnoty i za zbývající období srpen 2013 s tím, že tato skutečnost bude soudu potvrzena písemným sdělením. V dodatečném vyjádření ze dne 10. 9. 2014 předseda senátu krajského soudu uvedl, tato informace byla již soudu doručena dne 3. 9. 2014 a od této doby nic nebrání v projednání žaloby navrhovatele.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 7. 11. 2013, doručenou krajskému soudu téhož dne, domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného Finančního úřadu pro Plzeňský kraj. Dne 25. 11. 2013 soud navrhovatel doručil výzvu k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. Platbu soudního poplatku soud obdržel dne 28. 11. 2013. Přípisem ze dne 9. 1. 2014 krajský soud vyzval žalovaného k předložení správního spisu a zaslání písemného vyjádření k žalobě ve lhůtě jednoho měsíce a zároveň ho poučil o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat. Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 11. 2. 2014. Krajský soud toto vyjádření přeposlal navrhovatel spolu s poučením o složení senátu dne 14. 2. 2014. Dále soud dne 18. 4. 2014 zaslal žalovanému část žaloby vztahující se ke zdaňovacím obdobím červenec a srpen roku 2013, která nebyla omylem připojena k výzvě soudu ze dne 9. 1. 2014, a vyzval ho k případnému vyjádření k této části žaloby a k předložení příslušných správních spisů ve lhůtě dvou týdnů. V přípisu ze dne 28. 4. 2014 žalovaný odkázal na své předchozí vyjádření k žalobě a sdělil, že soudu již zaslal veškerý související spisový materiál. V soudním spisu je založen záznam ze dne 5. 5. 2014 o telefonickém hovoru s žalovaným, z něhož vyplynulo, že ukončení postupu odstraňování pochybností dle § 89 daňového řádu ve vztahu k přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen roku 2013 se předpokládá do 31. 7. 2014. Dne 28. 7. 2014 soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k rozhodnutí ve věci. Následně se krajský soud žalovaného přípisem ze dne 26. 8. 2014 dotázal, zda byl ve věci navrhovatele vydán platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2013, a požádal o sdělení, jestli navrhovatel proti předchozím platebním výměrům na daň z přidané hodnoty podal odvolání.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází

k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Krajský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Ve věci navrhovatele vede krajský soud řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Jedná se tedy o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu krajského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věci po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Navrhovatelé tak nelze přisvědčit, že by byl soud od února roku 2014, kdy mu přeposlal vyjádření žalovaného k žalobě, zcela nečinný. Krajský soud dále komunikoval s žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Délku řízení necelých deseti měsíců (od listopadu roku 2013 do podání návrhu na určení lhůty) tak ještě nelze považovat za průtahy v řízení. Jak navíc vyplývá z vyjádření předsedy senátu krajského soudu, soud má nyní (po obdržení požadované informace od žalovaného dne 3. 9. 2014) k dispozici veškeré podklady pro vydání rozhodnutí ve věci. Vzhledem k tomu, že předseda senátu ve svém vyjádření nezmínil, že by této věci předcházely jiné věci s přednostním režimem, lze očekávat, že řízení bude v blízké době ukončeno. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu